

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXI. S. Benedictus. Indicabo tibi O homo, quid sit bonum, & quid Dominus requirat à te. Utique facere judicium, & diligere misericordiam, & sollicitum ambulare cum Deo tuo. Mich. 6. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

terrá maximè adhaerescit. Itaque cum oportet quocunque modo vitam tuam immolare pro DEO, seruiendo pauperibus infirmis in hospitali, studendo pro DEO, laborando pro DEO, totam te consumendo in honorem DEI, non est, quod formides, quia longè meliorem recipies, quæ tibi in caelo

paratur. Alia vita est, quæ in patria fruimur, alia, quæ agitur in via. Hæc est anxia, misera, laboriosa ex perpetuis incommodis. Unde æquum non est tanti illam aestimare. Qualis est que sit: Peregrinum decet non vitam exponere discrimini in via, & illi vivere contingat in Patria.

XXI.

S. Benedictus.

Indicabo tibi O homo, quid sit bonum, & quid Dominus requirat te. Utiq; facere iudicium, & diligere misericordiam, & sollicitum ambulare cum DEO tuo. Mich. 6. 8.

1. **C**onsidera nihil in hoc mundo facilius, quàm confundere verum bonum cum falso. Hic est error, qui tantam partem Universi trahit in ruinam. Magna ergo adhibenda diligentia, ut cognoscas hoc bonum, & consequaris. Quia si fortè falsum pro verò sumis, actum est. Ecce igitur bonum verum: *Indicabo tibi O homo, quid sit bonum.* Id ipsum scilicet, quod Dominus à te requirit: *& quid Dominus requirat à te.* Dominus sincere te amat, sine fuce agit, non adulari, non facit illorum more, qui tibi volunt bonum falsum.

2. Considera, quid igitur sit illud, quod à te Dominus requirit. Sine dubio rigidum iudicium respectu tui. *Utiq; facere iudicium.* Vide ergo, quæ sint partes talis iudicij. Diligens examen actionum, quæ iudicantur, fidelis sententia, forte supplicium. Et

hoc est, quod respectu tui facere continuo oportet, non vivere incurium, sed attentè examinare opera, quæ facis, examinare verba, examinare cogitationes, examinare affectus etiam maximè reconditos. Tum in te proferre sententiam, absque studio partium. O quoties palpas te ipsum, dum tuas excusas defectus, aut etiam defendis non alio modo, saltem tribuendo malum, quod agis, non malitiæ tuæ magnæ, sed violentiæ tentationis diabolicæ, suggestioni fociorum, scandalo pravorum, & nonnunquam tenuitati gratiæ, quam tibi DEUS largitur. Quæ sententia possit esse magis perversa? Deniq; sumere debes de te ipso forte supplicium, hoc est, agere poenitentiam, sed poenitentiam non tam levem, non tam languidam, qualis illa est, quam tibi dicitur amor proprius. Si iudicabis te ipsum

ipsum eo modo, quem DEUS præscribit, non iudicaberis à DEO.

3. Considera secundo loco à te requiri, ut ames usurpare misericordiam respectu proximi non examinando ejus defectus, miserando, condonando, opem & auxilium ferendo, cum serulerit occasio, quantum vires tuæ permittunt. Sed bene nota, quomodo hoc loco Dominus loquitur. Non solum dicit, ut misericordiam exerceas, sed ut ames: *Diligere misericordiam*, quia, si diliges, conaberis etiam agere aliquid ultra vires. Credisne hoc esse amare misericordiam, tam exactè ponderare necessitatem proximi, ut videas, an revera obliheris ad opem præstandam?

4. Considera, quid denique Dominus à te requirat respectu sui, nempe ut cum ipso sollicitè ambules: *sollicitè ambulare cum DEO tuo*. Debès ambulare cum ipso, quia in totâ hac peregrinatione mortali nunquam debes ab illo longius recedere, debes illum amare, illi adherere, quocunque vadit, te socium adungere, etiam cum vadit ad montem Calvaria, & non facere ut illi, qui tuæ scædè

illum deserviunt, & solum in verticem Taboris sequuntur. Verùm hoc nondum sufficit. Oportet insequendo esse sollicitum, quia ille magnis passibus incedit. Si piger fueris, non poteris feliciter illum insequi. Itaque examina paulùm, an sis sollicitus. Sollicitus illum imitandi, sollicitus obediendi, sollicitus eam honorandi, sollicitus placendi, sollicitus non perdendi in viâ tot inter insidias, quæ illum tibi eripere contendunt, sollicitus quærendi, etiam cum fuerit infortunio quodam amissus, & eum de novo recuperandi. Sollicitudo in procurandis humanis bonis olim verabatur à Christo: quia in his sufficit moderata quædam diligentia, non est opus anxietate, non angore, quæ ultra diligentiam sollicitudo significat. At in procuratione boni Divini hæc anxietas, hic angor sunt affectus laudatissimi, modò illos confidentia commitetur: & ideo meminertis, quid facere te oporteat cum DEO tuo, qui ut talis nunquam deerit, quin vires tibi conferat sequendi, obediendi, honorandi, placendi, resistendi omnibus, qui illum tibi moliantur auferre, & demum recuperandi.

XXII.

Misericordie Domini, quia non sumus consumpti. Thr. 3. 22.

1. Considera, quis animus esset peregrino, qui, cum totam noctem ambulaverit, sub diluendum agnosceret se continuò incesisse ad oram horrendi præcipitij. O quàm ad ejus

modi conspectum omnis illi sanguis gelasceret! quàm impallescet! quàm horretet! quàm denique grâs DEO redderet ex animo, quod ab illo ita fuerit protectus. Idem tibi accideret,